

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 56/2013

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.R.L. din .X., înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr..X./08.01.2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. prin adresa nr..X./28.12.2012 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr..X./08.01.2013 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** cu sediul social în X, Calea X nr.X A, etaj X sector X, Cod unic de înregistrare X, prin avocat X conform împuternicirii seria B nr.X/2012 aflată în original la dosarul cauzei.

S.C. .X. S.R.L. contestă **Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./20.11.2012**, emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./20.11.2012 întocmite de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. pentru suma totală de .X. lei din care: .X. lei reprezentând TVA și .X. lei reprezentând majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA.

În raport de data comunicării prin poștă a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./20.11.2012, respectiv **23.11.2012**, potrivit confirmării de primire aflată în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind expediată prin poștă

la data de **21.12.2012** conform stampilei poștei aplicată pe plicul poștal aflat în original la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se la poziția X din anexa 2 la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L..**

I. În susținerea cauzei, contestatoarea arată că plătitorul final al obligației individualizată prin actul administrativ contestat nu poate fi decât importatorul SC .X. SRL în calitatea sa de titular al obligației fiscale.

Contestatoarea arată că răspunderea i-a fost atrasă în temeiul art.579 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, în mod eronat organul vamal stabilind că **S.C. .X. S.R.L.** ar fi responsabilă pentru declararea eronată a monedei în care s-a desfășurat tranzacția comercială.

Contestatoarea invocă prescripția dreptului organului vamal de a stabili obligațiile suplimentare în sarcina sa în raport de data înregistrării declarației vamale supusă controlului ulterior 07.06.2006 și de data întocmirii deciziei de regularizare contestată respectiv 20.11.2012.

Societatea mai arată că Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./20.11.2012 a fost întocmită ca urmare a Deciziei nr.X/25.10.2010 de desființare emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X., document care nu a fost comunicat niciodată către **S.C. .X. S.R.L..**

În susținerea excepției prescripției contestatoarea invocă art.100 din Codul vamal precum și art.91-93 din Codul de procedură fiscală.

Contestatoarea susține că acțiunea de control ulterior desfășurată la SC .X. SRL în anul 2010 nu întrerupe prescripția pentru **S.C. .X. S.R.L.**, întrucât în acel control aceasta nu a fost parte, actul emis în urma respectivului control nefiindu-i opozabil.

Pentru considerentele invocate societatea solicită să se constate că pentru **S.C. .X. S.R.L.** termenul de prescripție a început să curgă la 01.01.2007 și s-a împlinit la 01.01.2012, astfel încât la 20.11.2012 orice ipotetică răspundere patrimonială a sa decurgând din declarația vamală depusă în

07.06.2006 era prescrisă, iar organul vamal trebuia să înceteze să mai emită decizia de impunere și pentru societatea contestatoare.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./20.11.2012, emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./20.11.2012, întocmite de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. ca urmare a Deciziei Direcției generale a finanțelor publice a județului .X. nr.X/25.10.2010 prin care s-a dispus refacerea controlului ulterior al declarației vamale de import nr..X./07.09.2006 depusă de **S.C. .X. S.R.L.** în calitate de comisionar vamal al importatorului SC .X. SRL, s-au stabilit obligații suplimentare în sumă totală de .X. lei din care: .X. lei reprezentând TVA și .X. lei reprezentând majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA.

Obligațiile vamale individualizate în urma controlului ulterior au fost stabilite atât în sarcina importatorului SC .X. SRL cât și a comisionarului vamal **S.C. .X. S.R.L.** Răspunderea în solidar a comisionarului vamal a fost stabilită în baza art.579 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.707/2006.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă întreruperea prescripției prin întocmirea unui act de control vamal ulterior pe numele importatorului are ca efect și întreruperea prescripției dreptului organului vamal de a stabili diferențele de obligații vamale în sarcina comisionarului vamal pentru aceeași operațiune vamală supusă controlului ulterior, în condițiile în care comisionarul răspunde în solidar cu importatorul.

În fapt, cu declarația vamală nr..X./07.09.2006 depusă de **S.C. .X. S.R.L.** în calitate de comisionar vamal al importatorului SC .X. SRL a fost introdus în țară software pe suport informatic.

Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./02.09.2010, emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./02.09.2010, întocmite de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X., în urma controlului vamal ulterior al declarației vamale nr..X./07.09.2006 s-a constatat că la momentul importului obligațiile vamale nu au fost achitate în cuantumul legal datorat, stabilindu-se de

plată în sarcina importatorului SC .X. SRL obligații vamale suplimentare în sumă totală de .X. lei din care: .X. lei reprezentând TVA și .X. lei reprezentând majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA. Atât în cuprinsul Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./02.09.2010 cât și al Procesului verbal de control nr..X./02.09.2010 a fost înscris ca debitor vamal numai SC .X. SRL.

Împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./02.09.2010 SC .X. SRL a formulat contestație administrativă soluționată prin Decizia nr.X/25.10.2010 emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. în sensul desființării actului administrativ fiscal atacat și obligării organului vamal la refacerea controlului ulterior al declarației vamale nr..X./07.09.2006.

Urmare punerii în aplicare a Deciziei nr.X/25.10.2010 emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X., organele vamale din cadrul Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X. au procedat la refacerea controlului ulterior al declarației vamale nr..X./07.09.2006, stabilind aceleași obligații ca la controlul materializat prin emiterea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./02.09.2010, însă de data aceasta au instituit raspunderea solidară a comisionarului vamal **S.C. .X. S.R.L.** pentru obligațiile suplimentare.

Excepția prescripției dreptului organelor vamale de a stabili obligațiile suplimentare în sarcina comisionarului vamal este invocată de contestatoare prin raportare la data înregistrării declarației vamale nr..X./07.09.2006 și la data emiterii deciziei de regularizare contestată, 20.11.2012.

În drept, art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data întocmirii actului atacat, prevede:

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală. [...]

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea

diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.”

La art.579 din Regulamentul de aplicare a codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.707/2006 se prevede:

“Comisionarul în vamă răspunde în solidar cu titularul operațiunii de vămuire pentru diferențele în minus constatate la controlul ulterior, precum și pentru penalitățile rezultate din aceste operațiuni”.

Conform art.1041 din vechiul cod civil, în vigoare până la 30.09.2011: *”Obligația solidară nu se prezumă, trebuie să fie stipulată expres; această regulă nu încetează decât numai când obligația solidară are loc de drept, în virtutea legii”*, iar art.1042 din același act normativ dispune: *“Creditorul unei obligații solidare se poate adresa la acela care va voi dintre debitori, fără ca debitorul să poată opune beneficiul de diviziune”*

În conformitate cu aceste dispoziții normative, organele vamale aveau posibilitatea să stabilească obligațiile suplimentare aferente controlului ulterior al declarației vamale nr..X./07.09.2006 în sarcina importatorului, a comisionarului vamal sau a celor doi debitori vamali în solidar.

Prin contestație **S.C. .X. S.R.L.** recunoaște că Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./02.09.2010, emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./02.09.2010, întocmit de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. are ca efect întreruperea cursului prescripției, însă susține că această întrerupere nu operează și în cazul său, întrucât actul de control nu îi este opozabil.

Această susținere nu este fondată, întrucât art.1045 din vechiul cod civil stipulează că: *“Acțiunea intentată în contra unuia din debitori întrerupe prescripția în contra tuturor debitorilor”*, iar art.1449 alin.(1) din noul cod civil (Legea nr.287/2009 cu modificările și completările ulterioare) în vigoare de la 01.10.2011 prevede că *“Suspendarea și întreruperea prescripției față de unul dintre debitorii solidari produc efecte și față de ceilalți codebitori”*, deci efectul întreruptiv de prescripție asupra debitorului SC .X. SRL se răsfrânge prin efectul legii și asupra debitorului solidar **S.C. .X. S.R.L.**

Având în vedere că întreruperea prescripției are ca efect ștergerea prescripției începută anterior și curgerea unui nou termen de prescripție, se reține că actul administrativ contestat, reprezentat de Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./20.11.2012 a fost emisă înăuntrul termenului de prescripție care a început să curgă după emiterea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./02.09.2010.

În consecință, excepția prescripției invocată de contestatoare va fi respinsă ca neîntemeiată.

Întrucât prin contestație societatea nu prezintă argumente pe fondul cauzei arătând doar că a completat eronat o declarație vamală, recunoscând astfel caracterul eronat al datelor prezentate la momentul vămuirii mărfurilor, în sensul constatărilor organelor vamale care au efectuat controlul ulterior al declarației vamale, în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală care prevede: "*Contestația poate fi respinsă ca:*

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;", se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./20.11.2012, emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./20.11.2012 întocmite de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. pentru suma totală de .X. lei din care: .X. lei reprezentând TVA și .X. lei reprezentând majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

Decide :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./20.11.2012, emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./20.11.2012 întocmite de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. pentru suma totală de .X. lei din care: .X.

lei reprezentând TVA și .X. lei reprezentând majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X